

Diu el diccionari que el civisme és el comportament respectuós del ciutadà amb les normes de convivència pública, però sembla que no tothom vol entendre-ho, o bé no s'ha ensenyat amb la intensitat necessària. El passat cap de setman vaig contemplar com, en un cèntric carrer de Castelló, un taxista treballava la lluentor de la seua ferramenta de treball, un flamant i pulcríssim BMW que ja, per sí mateix, resplendia sense necessitat d'una condícia addicional per part del genet urbà. No obstant això, servint-se d'un mocadoret de paper, l'home mamprenia amb entusiasme els retrovisors, llandes, fars, llunes..., i torna a començar, com si la mirada dels vianants poguera tacar el seu magnífic carro. Quanta puresa!

No sé quanta saliva havia perdut l'home enlluernant a la gent amb el seu vehicle. Massa probablement, perquè no solament jo mirava. El vaig observar durant un parell de minuts mentre esperava un amic, temps suficient per a poder comprovar com finalitzava la seua feina: amb els braços en gerro, es va plantar satisfet davant del BMW, després li va donar un parell de voltes (el "per-si-de-cas") i, per a culminar la seua repugnant obra, va llançar a terra el mocadoret de paper. No sé a quina escola va anar aquest porc, ni a quines escoles han anat els porcs que aboquen fem per la finestra del cotxe, però sí sé que molts d'ells són fills d'un sistema educatiu que, sense profit civilitzador, van rebre molt de catolicisme a l'escola. La nova llei d'educació, amb les esmenes que calguen, potser ha d'ensenyar a mantenir nets els temples, d'acord, però sobretot ha d'ensenyar a conviure en el carrer. El carrer, que, a diferència de les esglésies i dels taxis, és de tots.